مسئولیت متن و شکل بدوش نویسندهٔ مضمون میباشد، عقیدهٔ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

لیزا عمری ۲۰۲۱/۰۶/۱۳

طالبان امروز بدتر از طالبان دیروز اند

افزایش خشونت ها و پیش‌روی طالبان در میدان جنگ، بیش از هر گروهی، زنان افغانستان را نگران کرده است. زنان که تجربهٔ تلخ زندگی با برقع‌وشلاق در زمان طالبان را دارند، نگران این استند که نشود پس از خروج ناتو، این گروه دوباره بر سرنوشت آنان حاکم شده و زنان را از حقوق‌شان محروم کند.
نسیمه، مادری که شش فرزند دارد و پنج تن آن‌ها به مکتب می‌رود، از روز های سیاه حکومت طالبان می‌گوید و این که اگر طالبان دوباره در افغانستان حاکم شود، سرنوشت فززندان او را خراب خواهد کرد. نسیمه، در دههٔ هفتاد که طالبان در افغانستان حکومت کردند، تازه به سنی رسیده بود که باید به مکتب می‌رفت و تحصیل می‌کرد؛ اما زندگی زیر سایهٔ حکومت طالبان، نسیمه را از آموزش و تحصیل باز ماند. او، دلیل بی سوادی‌اش را چند دهه جنگ در افغانستان و خصوصاً طالبان می‌داند.
در زمان حکومت طالبان در افغانستان، زنان از همه حقوق انسانی‌شان، جز حق زندگی در خانه محروم بودند. این گروه، مخالف آموزش و تحصیل زنان بود و حتا زنان، نمی‌توانستند بدون محرم شرعی، از خانه بیرون شوند. محدودیت هایی که این گروه بر زنان وضع کرده بود، به بی‌سوادی هزاران زن در افغانستان انجامید و هزاران زنی که تحصیل کرده و شغلی به دست آورده بودند نیز، بی‌کار و در خانه های شان زندانی شدند.
نسیمه که در نوجوانی آرزو داشته درس بخواند و معلم شود، فرسنگ ها دور از آرزویش، نگران سرنوشت فرزندانش است. او می‌گوید: «نمی‌خواهم دوباره طالبان بیاین و سرنوشتی که مه دچارش شدم، کودکانم نیز دچار چنین سرنوشتی شون.» این مادر که نتوانسته درس بخواند و بیرون از خانه کار کند، می گوید که طالبان هنوز مردم بی‌گناه را می‌کشند و هیچ تغییری با گذشته نکرده اند. به باور نسیمه، اگر این گروه بتواند بار دیگر در افغانستان حاکم شود، این بار، خشونت بیش‌تری به راه می‌اندازد. این مادر، دوست ندارد که فرزندانش مانند او بی‌سواد بزرگ شوند. او، آرزو دارد که دخترانش، همان گونه که پا به پای پسرانش به مکتب می‌روند، روزی بتوانند تحصیل‌شان را تمام کرده و به جامعه خدمت کنند.
چندین دهه جنگ در افغانستان، بیش‌ترین آسیب را به زنان این کشور رسانده است. پیش از طالبان، جنگ‌هایی که گروه‌های جهادی در این کشور به راه انداختند، باعث شد تا زنان بی‌شماری از حق تحصیل و کار در بیرون از خانه محروم شوند. دو دههٔ اخیر، دست‌کم در شهرها و برخی ولسوالی‌ها، این فرصت را فراهم کرد که زنان تحصیل کنند و در ادارات مختلف دولتی و خصوصی وارد کار شوند.
بهشته، محصل طب در یکی از پوهنتون های خصوصی، از تلاش هایش برای رسیدن به رشتهٔ طب می‌گوید و نگران است که مبادا طالبان بیایند و او دیگر نتواند رشتهٔ مورد علاقه‌اش را بخواند. «زیاد تلاش کدم تا اینجا رسیدم. سال دوم دانش‌گاهم است و نمی‌خواهم با آمدن طالبان، آرزویم نقش بر آب شود و فقط آرزو باقی بماند.»
تنها بهشته نیست که نگران است آرزویش تنها آروز بماند. صدها هزار دختر و زن، طی دو دههٔ اخیر، تلاش و تحصیل کرده اند تا وارد جامعه شده و سهمی در پیش‌رفت جامعهٔ‌شان داشته باشند. بیش‌تر این زنان که مصروف کار یا تحصیل اند، طی ماه‌های اخیر، دچار این نگرانی شده اند که با خروج ناتو، دولت نتواند مقابل گروه‌های تروریستی ایستادگی کند و سرنوشت آنان به دست طالبان یا دیگر گروه‌های بنیادگرا بیفتد؛ گروه‌هایی که هیچ ارزشی جز کارکردن در خانه، برای زنان قایل نیستند.
به باور بهشته نیز، طالبان نه تنها که بهتر نشده اند، بل که شکست آنان و تلفاتی که طی دو دهه داده اند، آنان را بدتر از طالبان گذشته خشن کرده است: «طالبان همان طالب‌های گذشتهٔ کهنه فکر استند که همان ظلم و حق‌خوری هنوزم در وجودشان است. اگر افغانستان به دست این‌ها سپرده شود، نه تنها زنان را بل که همهٔ کشور را نابود خواهند کرد.»
گفت‌وگوهای بی‌نتیجهٔ صلح و عدم پای‌بندی طالبان به منطق گفت‌وگو، نگرانی از تشدید جنگ و سقوط دولت را بین مردم و خصوصا زنان بیش‌تر کرده است. زنانی که به مشکل توانسته اند تحصیل کرده و وارد جامعهٔ کاری افغانستان شوند، نگران ازدست‌دادن فرصت‌های نسبی‌ای استند که به دست آورده اند.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

عاطفه، دختری که در یکی از رستورانت های کوتهٔ سنگی گارسون است، از این که می‌تواند کار کند و سهمی در درآمد خانواده‌اش داشته باشد، خوش‌حال است. او، همکارانش را مانند خانواده‌اش می‌پندارد و می‌گوید که اگر طالبان بیایند، شغلش را از دست خواهد داد. به باور عاطفه، زنان، نیمی از پیکر جامعه استند و بدون حضور فعال زنان، جامعه نمی‌تواند به پیش‌رفت برسد. عاطفه، آمدن بدون قیدوشرط طالبان را نمی‌خواهد و از دولت و کشورهای خارجی، می‌خواهد که زنان افغانستان را تنها نگذارند.
همزمان با خروج ناتو، طالبان در کنار این که اشتراک در نشست استانبول را رد کرده اند، حملات نظامی‌شان را در میدان جنگ و شهرها افزایش داده و رؤیای گرفتن افغانستان از طریق جنگ را در خود می‌پرورانند. دولت که مسؤولیت دارد از ارزش‌های دو دههٔ اخیر در مقابل طالبان و گروه‌های مشابه حفاظت کند، ظاهراً تا این‌جای کار، عمل‌کرد درستی در میدان جنگ نداشته است. با تشدید جنگ، مردم انتظار دارند دولت که امکانات نظامی و ارتش منسجم دارد، میدان جنگ را بر طالبان تنگ کرده و این گروه را وادار به گفت‌وگو کند.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ